

Επιτροπή για την Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης
Committee for International Détente and Peace of Thessaloniki

οδ. Αριστοτέλους 24Α, 1^{ος} ορ., 546 23 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, τηλ.: +30-698.723.5644, www.eedye.gr
24A, Aristotelous str., 546 23 THESSALONIKI - GREECE, tel.: +30-698.723.5644

Πολιτικό μνημόσυνο για το σύντροφο Μιχάλη Σπυριδάκη

Εκδήλωση της Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη
Θεσσαλονίκης (ΕΔΥΕΘ), 13 Γενάρη 2018

Συναγωνίστριες, Συναγωνιστές

Συντρόφισσες και Σύντροφοι,

Φίλες και Φίλοι

Τιμούμε σήμερα τον Μιχάλη Σπυριδάκη, που έφυγε από τη ζωή πριν από ένα χρόνο, στις 6 Ιανουαρίου 2017.

Αν και πέρασε ένας χρόνος, τον αισθανόμαστε δίπλα μας, Πρόεδρο της ΕΔΥΕΘ, καθοδηγητή και πρωτοστάτη στους καθημερινούς μας αγώνες ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση, ενάντια στην αδικία των ισχυρών, ενάντια στον πόλεμο των ιμπεριαλιστών. Καθημερινός σύντροφος στους αγώνες για το δίκιο των πολλών, για την ειρήνη και τη δημιουργία, για τη χαρά και την ευτυχία των παιδιών, για τη συνεννόηση, την αγάπη και τη συναδέλφωση των λαών.

Αυτά ήταν τα ιδανικά για τα οποία αγωνίστηκε ο σύντροφός μας σ' όλη του τη ζωή. Ιδανικά - με οποιοδήποτε κόστος – διαπραγματέυτα, για έναν άνθρωπο φτιαγμένο από το μέταλλο της γενιάς της αντίστασης και των σκληρών ταξικών αγώνων του λαού μας.

Ο Μιχάλης Σπυριδάκης υπήρξε από νεαρή ηλικία πρωτοπόρος στους αγώνες του λαού μας. Υπόδειγμα συνέπειας και σεμνότητας. Ένας αλύγιστος και «αμετανόητος» κομμουνιστής. Αυτόν τον ύψιστο τίτλο τιμής – «αμετανόητος κομμουνιστής» – του είχαν αποδώσει οι ίδιοι οι βασανιστές του και οι δεσμοφύλακές του κατά τη διάρκεια της χούντας. Αυτή ήταν η βασική «κατηγορία» – «αμετανόητος κομμουνιστής» – που περιέχεται στον εκατοντάδων σελίδων «φάκελο» με τον οποίο το αστικό κράτος «τίμησε» τον Μιχάλη Σπυριδάκη.

Γεννήθηκε στην Τύλισο του Ηρακλείου Κρήτης, το 1942 – «αμετανόητος» επίσης Κρητικός. Σπούδασε στη Θεσσαλονίκη και εργάστηκε ως γιατρός του ΕΣΥ στο Κέντρο Υγείας Λαγκαδά. Από το 1961 που ξεκίνησε τις σπουδές του ξεκίνησε και η πολιτική και συνδικαλιστική του δράση στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη και μετά στην Κρήτη και πάλι στη Θεσσαλονίκη, όπου το καθήκον το επέβαλε, ως απλός δημοκράτης αγωνιστής αρχικά και ως μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος από το 1966.

Οι παλιότεροι τον θυμούνται ως μέλος της Νεολαίας της ΕΔΑ, ως αγωνιστή του Κινήματος Ειρήνης στην πόλη μας, ως ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Δημοκρατικής Νεολαίας Λαμπράκη. Μέσα από τις γραμμές της ΕΔΑ πρωτοστάτησε στο αντιδικτατορικό κίνημα. Φυλακίστηκε και βασανίστηκε επί δικτατορίας, άντεξε όμως και έμεινε πιστός στα ιδανικά, στην τιμή και τις αξίες του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Η μεταπολίτευση τον βρήκε στο στρατό, όπου αντιμετώπισε νέα βάσανα και περιπέτειες.

Μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ από το 1973 έως και το 2000, υποψήφιος βουλευτής του σε σειρά εκλογικών αναμετρήσεων, στο Νομό Ηρακλείου και μετά στη Θεσσαλονίκη, υποψήφιος ευρωβουλευτής το 1994, Νομαρχιακός Σύμβουλος Θεσσαλονίκης με τα ψηφοδέλτια του Κόμματος. Ήταν εκλεγμένος για πολλά χρόνια και στο ΔΣ του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αγωνιστών της περιόδου '67-'74.

Στην κρίση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας το 1968, φυλακισμένος στον Κορυδαλλό, συντάσσεται με το Κόμμα του και τις αποφάσεις της 12^{ης} ευρείας Ολομέλειας. Το ίδιο αμετακίνητος και την περίοδο των αντεπαναστατικών ανατροπών 1989 – 1991, υπερασπίζεται το χαρακτήρα και τους στόχους του ΚΚΕ, την πολύ μεγάλη σημασία για την ανθρωπότητα του σοσιαλισμού στη Σοβιετική Ένωση και στις πρώην Λαϊκές Δημοκρατίες της Ανατολικής Ευρώπης, και τη συμβολή του για τη διατήρηση της ειρήνης στην Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο, για την κατάκτηση δικαιωμάτων από τους εργαζόμενους.

Όλες αυτές τις δεκαετίες, παράλληλα με τις επαγγελματικές, τις συνδικαλιστικές και τις κομματικές υποχρεώσεις του δε σταμάτησε ποτέ να πρωτοστατεί στο φιλειρηνικό - αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. Για πολλά χρόνια διατέλεσε μέλος της Γραμματείας και του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ. Μέχρι και το τέλος της ζωής του ήταν ο αναγνωρισμένος από όλους πρόεδρος της Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης. Ο Μιχάλης Σπυριδάκης βάδισε περήφανα στα βήματά των συντρόφων του, στα βήματα του Νίκου Νικηφορίδη και του Γρηγόρη Λαμπράκη, στα βήματα των

Γιάννη Χαλκίδη και Γιώργη Τσαρουχά, στα βήματα των χιλιάδων και χιλιάδων λαϊκών αγωνιστών, που βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν και εκτελέστηκαν, αλλά έμειναν όρθιοι, πιστοί στα υψηλά ιδανικά της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισότητας όλων των ανθρώπων, πιστοί στους αγώνες ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πόλεμους και το σύστημα που τους γεννά.

Χρέος μας είναι να ακολουθήσουμε κι εμείς τα βήματά τους, να συνδέσουμε τους αγώνες τους με τη νέα γενιά, να μεταλαμπαδεύσουμε στους νέους ανθρώπους το παράδειγμα και τα ιδανικά των προηγούμενων, να συνεχιστεί ο αγώνας.

Σήμερα, που στον κόσμο και ειδικά στην περιοχή μας πυκνώνουν τα σύννεφα και οι απειλές για τους λαούς, σήμερα που τα τύμπανα ενός γενικευμένου πολέμου ακούγονται ολοένα και πιο δυνατά, το παράδειγμα του Μιχάλη, η παρακαταθήκη που μας αφήνει γίνονται πολύτιμα όπλα.

Όλοι οι σύντροφοί του από την Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη, από την Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης, από τις Επιτροπές Ειρήνης σ' όλη την Ελλάδα, που τον γνωρίσαμε όλες αυτές τις δεκαετίες, θα τον έχουμε μαζί μας για πάντα.

Θεσσαλονίκη 13-1-2018